

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.531/2023/25.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. november 16-án és 2024. január 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2024. január 11-én kihirdette a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2023. május 17. napján kihirdetett 5.B.211/2021/87. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., terhelt6 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 26 688 (huszonhatezer-hatszáznyolcvannyolc) Ft bűnügyi költséget terhelt6 IV. r. vádlott viseli.

terhelt6 IV. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: egyéb, Terhelt5 V. r. vádlotté pedig: egyéb1

A másodfokú bíróság végzése ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatával Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat – 1. tényállás], társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – 2. tényállás] és társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont – 1-5. tényállás] miatt halmazati büntetésül 4 év 6 hónap börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat – 1. tényállás], társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – 2. tényállás], társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – 4. tényállás] és társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont – 1-5. tényállás] miatt halmazati büntetésül 3 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt3 III. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat – 1. tényállás], társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – 4. tényállás] és társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont – 1-5. tényállás] miatt halmazati büntetésül 3 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra;

terhelt6 IV. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – 2. tényállás], 2 rendbeli társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – 3-4. tényállás] és társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont – 1-5. tényállás] miatt halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt5 V. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – 2. tényállás], 2 rendbeli társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – 3-4. tényállás] és társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont – 1-5. tényállás] miatt halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra;

terhelt7 VI. r. vádlottat pedig bűnsegédként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat – 1. tényállás], bűnsegédként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – 2. tényállás], 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – 3-4. tényállás] és bűnsegédként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont – 1-5. tényállás] miatt halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte.

Megállapította, hogy a vádlottak – a VI. r. vádlott a végrehajtás elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Az eljárás során lefoglalt dolgokat elkobozta, továbbá rendelkezett – a vádlottak külön és egyetemleges kötelezésével és egy rész államra terhelésével – a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen védelmi fellebbezések bejelentésére került sor.

[3] Terhelt1 I. r. vádlott védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére fenntartott három munkanapi határidőben eltérő tényállás és felmentés, enyhébb minősítés megállapítása, valamint a büntetés enyhítése érdekében terjesztett elő jogorvoslatot (88. sorszámú elsőfokú bírósági irat). A határozat kihirdetését követően Terhelt2 II. r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítására hivatkozva elsődlegesen felmentés, továbbá eltérő minősítés és enyhítés, Terhelt3 III. r. és terhelt6 V. r. vádlottak és védőjük szintén a megállapított tényállást sérelmezve elsősorban felmentés, másodlagosan enyhébb minősítés és büntetés céljából, terhelt6 IV. r. vádlott és védője ugyancsak téves ténymegállapítások és minősítés miatt felmentésért, enyhébb minősítésért és enyhítésért éltek perorvoslattal (a II-V. r. vádlottakat érintő fellebbezések: 87. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal).

[4] Az ügyészség tudomásul vette az elsőfokú bíróság határozatát (89. sorszámú irat), így az terhelt7 VI. r. vádlottal szemben jogerőre emelkedett.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.268/2023/2. észrevételében – a védelmi perorvoslatokat nem találva alaposnak – a jogorvoslattal érintett vádlottakra nézve a támadott ítélet tanácsülésen történő helybenhagyására tett indítványt, bejelente, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén az eljárási cselekményen nem kíván részt venni (1. és 19. sorszámú másodfokú iratok).

[6] A védők a másodfokú eljárás során indokolták jogorvoslataikat.

[7] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben megalapozatlannak, hiányosnak, felderítetlennek, a bizonyíték-értékelő tevékenységet, az indokolást és a terhelt bűnösségére vont következtetést tévesnek tartotta. Az elkövetés helyszínét, a sértetti sérüléseket és az egyes vallomásokat illetően ellentmondó volt a bizonyítás anyaga, mely ellentétek feloldására nem került sor az elsőfokú eljárásban. Az 1. és 2. tényállás tekintetében részletesen elemezte a bizonyítékokat, kiemelve, hogy a vádlott terhére nem állapítható meg a vádbeli tényállás, ezért a terhelt felmentésének van helye. A bűnösség esetleges megállapításakor a büntetés érvei szerint túl szigorú, ezért másodlagosan a joghátrány enyhítésére tett indítványt (16. sorszámú másodfokú irat).

[8] Terhelt2 II. r. vádlott védője szintén vitatta azon ténymegállapítást, hogy a terhelt részt vett a bűncselekmények elkövetésében, ezért felmentését indítványozta. Kitért rá, hogy a védő jelenléte nélkül tett első kihallgatásán előadta, hogy amint a helyszínre értek, őt sértett1

fejbe vágta, a feje vérzett és nem tudott semmilyen cselekményt tanúsítani. Miután hazatért, a felesége a mentőket hívta, akik kórházba szállították és 2019. április 23-án 0 óra 13 perckor már az intézetben látták el, mely a védekezését igazolja. Részvételét sértettl sem erősítette meg első kihallgatásakor. Másodlagosan a sértettl elleni cselekményét bűnsegédként elkövetettnek kérte értékelni, harmadsorban pedig – hivatkozva két fogyatékos kisgyermek eltartására – a büntetés lényeges enyhítését tartotta indokoltnak (14. sorszámú másodfokú irat).

[9] Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak védője perorvoslata írásbeli indokolásában a jogorvoslat iránya szerint elsődlegesen a vádlottak felmentésére, másodsorban pedig a büntetés enyhítésére tett indítványt. Az ítéletet részben megalapozatlannak tartotta, melynek orvoslását követően a vádlottak felmentésének van helye. Kifogásolta mindkét terhelt esetében a bizonyítékok értékelését, azt, hogy a bíróság kizárólag a vádat támogató bizonyítékokat vette figyelembe és meg sem vizsgálta a védelem által felkínált mentő tartalmúakat. Bizonyítási indítványának indokolatlan elutasítása folytán nem ellenőrizte a III. r. vádlott alibijére hivatkozást és nem tisztázta Terhelt5 V. r. vádlott nyakszirtjén keletkezett, vonalas eszköz által okozott sérülés keletkezését sem. Az elsőfokú ítélettel egyező tényállás mellett sem látott lehetőséget sértettl sérelmére elkövetett cselekménynél a társtettség megállapítására, a III. r. vádlott e cselekménynek legfeljebb részese lehet, illetve kitért rá, hogy álláspontja szerint a garázdaság büntetnének megállapítására a súlyosabb megítélésű testi épség elleni cselekmény folytán külön nincs anyagi jogi alap. Mindkét vádlottnál egyben a büntetés lényeges enyhítését kérte (15. sorszámú másodfokú irat). Terhelt5 nyaksérülése kapcsán a fellebbezés indokolásában egyben bizonyítási indítványt terjesztett elő orvosszakértői vélemény beszerzése és a sértettek tanúkihallgatása érdekében (beadvány III. pont).

[10] terhelt6 IV. r. vádlott védője a fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy a két ellenérdekű csoport egymástól merőben eltérő vallomásai alapján, figyelemmel arra is, hogy a vádlotti oldalon is megsérültek, nem állapítható meg a vádlottak terhére a bűnösségüket megalapozó tényállás. A IV. r. vádlott tagadta a bűncselekményben való részvételét, elfogulatlan, pártatlan tanúvallomás ellene nem szól, ezért elsősorban a vádlott felmentését, másodlagosan a büntetés lényeges tartamú enyhítését indítványozta (18. sorszámú másodfokú irat).

[11] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[12] A nyilvános ülésen a vádlottak és a védők a fellebbezéseiket fenntartva indítványozták az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

[13] A védelmi fellebbezések nem alaposak.

[14] Az ítéltábla – a vádlotti és védői fellebbezések okára és irányára figyelemmel – a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen bírálta felül, mely felülbírálat az 590. § (9) bekezdés értelmében a fellebbezéssel érintett vádlottakra terjedt ki.

[15] A felülbírálat e vádlottaknál kitért az eljárási szabályok megtartására, a tényállás megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények jogi minősítésére, a büntetés kiszabására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is.

[16] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna, és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[17] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítve döntően megalapozott tényállást [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] állapított meg, mely csak szűk körben volt hiányos – miként a fellebbviteli főügyész is utalt rá – a 3. és 4. tényállásban sértett³ és sértett⁴ sértettek sérülései, konkrétan az eredmény, azaz a nyolc napon túli gyógytartamú sérülések kialakulása tekintetében [Be. 592. § (2) bekezdés a) pont]. A tényállások ugyan jelezték a súlyosabb sérülések kialakulásának lehetőségét, viszont a gyógytartamra utalás elmaradt, mely olyan fontos, a törvényi tényállást is megalapozó objektív tény, melyet a történeti tényállásnak tartalmaznia kell.

[18] A megalapozatlanság részbeni és azt a másodfokú bíróság a tényállás kiegészítésével a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, konkrétan a sértetti sérülésekről készült *igazságügyi orvosszakértői vélemény, szakértő³ orvosszakértő tárgyalási meghallgatása* (68. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal), és részben e közvetlen bizonyítékból levont *ténybeli következtetés* alapján a következőkben egészíti ki.

[19] 3. tényállás - [32] bekezdés, 4. tényállás [34] - bekezdés: A vádlotti bántalmazás következtében sértett³ és sértett⁴ sértettek esetében is kialakulhatott volna nyolc napon túli tényleges gyógytartamú sérülés.

[20] A kiegészítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 593. § (3) bekezdés értelmében a másodfokú ítélezés alapját képezte.

[21] Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat alaposan, több oldalról megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika szabályai szerint külön és kölcsönhatásukban együtt is gondosan értékelte. Számba vette a terheltek védekezését, a sértetti tanúvallomásokat, más személyek tanúvallomását, a fontos kérdésekre hitelt érdemlő választ adó szakvéleményeket és a lényeges okirati-tárgyi bizonyítékokat is. E bizonyítékok hibátlan mérlegelésével állapította meg a történeti tényállást és arról részletes és alapos, meggyőző indokolást adott, kitérve külön és meggyőzően a védelmi bizonyítási indítvány elutasításának okaira is. A törvényszék alapos indokát adta, hogy a tényállást elsősorban miért a sértetti oldal tanúvallomásaira alapította a vádlotti védekezőkkel szemben.

[22] A tényállást sérelmező védelmi fellebbezésekre az ítéltábla kiemeli, hogy a tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, mely szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított és védett a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Mindezen elvek érvényre juttatása garantálja az elsőfokú bíróság úgynevezett „ténybírói” jellegét. Ezen elvek a felülbírált ügyben maradéktalanul érvényesültek.

[23] A vádlottak és védők részéről a jogorvoslatok ugyanis a bizonyítékok okszerű mérlegelésén keresztül támadták a megalapozott tényállást, mely a tényálláshoz kötöttség folytán az előbbieken kifejtettek értelmében eredményre nem vezethetett. A védők fellebbezésükben elsősorban azt sérelmezték, hogy a bíróság a vádlottakat terhelő vallomásokat fogadta el s nem a terhelti védekezőket. A bíróság e részben szabad meggyőződése és a törvény szerint járt el, álláspontját a objektív bizonyítékok is megerősítették.

[24] Terhelt1 I. r. vádlott védőjének ténybeli kifogásai kapcsán kiemelendő, hogy egyes lényeges ellentétek valóban nem voltak feloldhatók, de ez tipikus is ilyen jellegű, viszonylag rövidebb idő alatt lefutó, ittasság által is vezérelt cselekményeknél. A védői érvekkel szemben a bíróság logikai hibát nem vétett a bizonyítékok értékelése során. Az, hogy a nyomozó hatóság ki ellen indít eljárást és az ügyész ki ellen emel vádat, az elsőfokú ítélet felülbírálata során közömbös, jelen ügyben a vád tárgyává tett cselekményeket kell megítélni arra nézve, hogy azokat a vádlottak elkövették-e. A válasz pedig igenlő. Terhelt2 II. r. vádlott védőjének jogorvoslati indokaira megjegyzendő, hogy nevezett sérülése kétségtelen tény, és nyilvánvalóan a két társaság összecsapása során sérült meg, ezen, orvosi ellátást igénylő sérülése és kórházi kezelése azonban nem zárhatta ki részvételét a bűncselekményben. Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak védője is kizárólag az első bírói mérlegelést támadta, már megvizsgált bizonyítékok újraértékelését kérve a másodfokú eljárásban, mely kizárt tartalmi és formai okból is a tényállás megalapozottsága miatt. terhelt6 IV. r. vádlott védőjének perorvoslata kapcsán hasonló a helyzet, maga a védő is elismerte, hogy a vádmonopóliumhoz köthetően a bíróság nem vizsgálhatta azon perjogi, a védő által

„költőinek” nevezett kérdést, hogy miért nem emeltek vádat a sértettekkel szemben és miért csak a terhelti kört érintette vádemelés. Ez vádlói kompetencia, sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság által nem bírálható felül és még kritikai megjegyzés sem tehető, figyelemmel az eljárási cselekmények megoszlásának elvére. A bíróság egy anyagi helyzetben fogalmazhat meg nem vádolt személlyel kapcsolatban tényállásszerű cselekményt, ha a vádlott oldalán jogos védelmi helyzet nyílik meg, jelen esetben erről azonban szó nem lehetett az irányadó tényállás tükrében.

[25] A másodfokú eljárásban Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlott védője jogorvoslati írásbeli indokolásában és a nyilvános ülésen bizonyítási indítványt terjesztett elő az orvosszakértői bizonyítás kiegészítése és további tanúbizonyítás érdekében, melyet a másodfokú bíróság elutasított. Ennek indoka egyrészt, hogy a tényállás megalapozott, mely önmagában kizárja a bizonyítást eljárási szabálysértés, illetve érdemi új tény vagy bizonyíték állításának hiányában. Másrészt a sértettek vallomásaival kapcsolatban a törvényszék a bizonyítást felvette, annak megismétlésére nincs szükség, de törvényi lehetőség sem. Terhelt5 megsérülése nem vitatott tény, azt a tényállás is tartalmazza a [36] bekezdésben. Erre nézve az elsőfokú bíróság folytatott bizonyítást és a meghallgatása során a szakértőhöz több kérdést is intézett, melyekre részben a tényeket alapította (68. sorszámú jegyzőkönyv 8. oldal). E körben szakértői bizonyításra már szintén nincs indok, egyrészt a bíróság vizsgálta a sérülést és a keletkezési módot, másfelől az objektív adatok tükrében értékelte a személyi bizonyítást, mely értékelő tevékenység során nem zárta ki nevezett részvételét a cselekményben. Pontosan már nem tárható fel a sérülése keletkezésének módja, önmagában azonban a súlyosnak nem ítélt trauma nem képezhet akadályát, hogy részt vegyen a verekezésben.

[26] Az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére és a cselekményeik minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

[27] Elsődlegesen rögzítendő, hogy az elkövetéskor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni, mert az új törvény enyhébb elbírálást nem eredményez, sőt szigorúbb, ezért a törvényi főszabály érvényesül [Btk. 2. § (1), (2) bekezdés], miként azt a felülbírált ítélet is helyesen megállapította.

[28] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak. A törvényszék valamennyi cselekményrészről, és valamennyi vádlott cselekvőségét részletesen értékelte és színvonalas indokolással adott számot arról a vonatkozó és iránymutató bírói gyakorlat felhívásával, hogy milyen szempontok szerint valósították meg a vádlottak az adott törvényi tényállásokat. Indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, nem osztotta egyben a minősítést támadó fellebbezéseket.

[29] Az 1. tényállásbeli cselekmény közel áll az emberölés büntettének kísérletéhez, de elfogadható az elsőbírósági indokolás, az ítélet megváltoztatásának nem álltak fenn a feltételei. Helyes volt a többi cselekményt érintő törvényszéki álláspont a 2-4. tényállásnál is, mind a minősítés, a stádiumok és az elkövetői minősítés kapcsán is. A közös eszközös bántalmazás során utalni kell rá, hogy ilyen tényállás mellett valamennyi elkövető a súlyosabb eredményért társtettesként felel (BH2016. 265.II.). Helytálló a garázdaság két okból súlyosabban minősülő alakjának valódi halmazatban megítélése az 1. tényállásba foglalt életveszélyt okozó testi sértés büntettével is, mert jelen esetben az időben és térben is kiterjedő, több sértettet is érintő, köznyugalmat sértő cselekmény és az életveszélyt okozó testi sértés valódi anyagi bűnhalmazatot alkotnak és nem csak alaki halmazat valósult meg. Összegezve: a minősítés törvényes és változtatást, illetve részletesebb indokolást a másodfokú eljárásban helyes indokai miatt nem igényel.

[30] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó szempontokat döntően feltárta, azok csak annyiban helyesbítendők, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárások ténye az ártatlanság vélelmére is tekintettel nem súlyosít, míg a garázdaság két okból való súlyosabban minősülése külön súlyosító körülmény. Ettől eltekintve az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeknek megfelelő nyomatékot tulajdonítva a jogorvoslattel élő vádlottakkal szemben a büntetékiszabási céloknak és a büntetékiszabási elveknek megfelelő, tetтарыныы, az egyéniesítést és a belső arányosságot is kifejező halmazati, börtön fokozatú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltást szabott ki. A büntetések az ítélet belső arányait is kifejezik. Túl szigorúnak egyik vádlottnál sem tekinthetők, ezért lényeges enyhítésre az időmúlás és egyes méltányolható családi-személyi körülmény ellenére sem kerülhetett sor, külön kitérve arra, hogy a hasonló jellegű bűncselekmény elszaporodott volta nagy mértékben emeli az elbírált büntett tárgyi súlyát. Encsencs községeben köztudomású a közbiztonság romlása és az erőszakos bűncselekmények fokozott megjelenése, mely a büntetés kiszabása során sem hagyható figyelmen kívül.

[31] Az ítélet egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, a lefoglalt bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései is megfelelnek a törvénynek.

[32] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta, rögzítve a 604. § (3) bekezdés c) pontjának megfelelően az időközben megváltozott terhelti személyi adatokat.

[33] Az ítéltábla a fellebbezési eljárásban a kirendelt védő részvételével kapcsolatban felmerült és a bűnösnek kimondott terheltő IV. r. vádlottat terhelő bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[34] A másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bíróság ítéletéhez képest, ezért határozata ellen a Be. 615 § (1), (2) bekezdésre figyelemmel másodfellebbezésnek nincs helye.

Debrecen, 2024. január 11.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó József s.k. előadó bíró, Dr. Toma Attila s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 5.B.211/2021/87. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.531/2023/25. számú végzése által Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., terhelt6 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2024. január 11.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke